

Bul voor, bul achter!

Maria Quist

Vorige week ontving ik een stukje uit het tijdschrift Jonas (16 december 1994). Jonas is een veertiendaags tijdschrift dat voor een algemeen lezerspubliek vanuit de antroposofie schrijft over actuele onderwerpen. Een van de vaste medewerkers, Pieter Geluk, ging een dagje mee jagen. Naar aanleiding daarvan produceerde hij een artikel, dat ik U niet wil onthouden:

Stijlvol groen gekleed loop ik met een groep drijvers door het bos in de richting van een open veld. Aan de rand daarvan staan jagers verdedekt opgesteld. Met een stok banen de drijvers zich een weg door de dichte begroeiing. In een rechte lijn, ongeacht doorstruiken of slootjes. Na een uur zie ik er plotseling een wegrennen. "Een haas!" roep ik. "Bul voor, bul rechtsvoor!" klinkt het uit de monden van de andere drijvers. Maar deze haas vlucht niet weg, hij rent naar ons toe. Bijna recht op me af. Zou het dier weten dat het van mij minder te vrezen heeft dan van de anderen? Hoeveel drukte ik ook maak met mijn stok, vlak langs mij dringt hij door de linie van drijvers heen. "Bul achter!" klinkt nog een laatste groet, want achter ons zijn geen jagers meer. Later legt een oude jager me uit dat een haas niet bang is van een A, maar wel van een U, en dat ze daarom altijd "bul" roepen. Zowel om de jagers te waarschuwen als

Drijven

om de haas verder op te drijven. Overigens stelt hij me gerust dat er wel vaker een haas door de drijvers heen breekt: dat zijn de oudere, slimme hazen. Eenden doen dat ook. Naarmate het jachtseizoen vordert, vliegen ze minder gemakkelijk op. De jagers wijzen me een plas aan waar de 'burgemeester' woont. Dat is de naam van de eend die heeft geleerd dat hij tijdens de jacht

Illustratie: Carla Grillis

vooral niet moet opvliegen. De jagers kennen hun jachtgebied. Buiten het jachtseizoen zijn ze druk met het onderhoud ervan. Zij zien vaak hoe wreed vossen en haviken juist dan hun slag slaan. Kraaien kunnen er ook wat van trouwens. Zij volgen hun drift. Rovers staan boven de wet. De jager niet. Ook al is hij gedreven als een roofdier. Alleen al om te kunnen blijven jagen houdt hij bewust de wildstand op peil. Binnen de beperkingen van een zich voortdurend wijzigende jachtwet. Nog even en er zijn zoveel vossen en roofvogels dat ze weer gejaagd mogen worden, moeten worden zelfs. De natuur hanteert andere normen dan wij.
Pieter Geluk

Bij het lezen van de mededeling dat een haas niet bang is van een "a" maar wel van een "u" moest ik lachen. Wat een ongelooflijke flauwekul. Het lachen verging mij toen ik verder las over de wreedheid van vossen, Haviken en kraaien. En dan de laatste regel: "Nog even en er zijn zoveel vossen en roofvogels dat ze weer gejaagd mogen worden, moeten worden zelfs". Het waarheidsgehalte van deze tendentieuze uitspraak is even hoog als die van de "a" en de "u" en de manier waarop deze klanken door een haas geïnterpreteerd worden. Nul komma nul. Vossen, Haviken en kraaien worden wreed genoemd en de jager wordt als een soort held afgebeeld. Hoe is het mogelijk dat de auteur van het stukje dit alles zo kritiekloos overneemt en uitdraagt? Realiseert hij zich niet dat roofdieren jagen uit lijfsbehoud, om te overleven. En dat de mannen in het groen uitsluitend doden voor hun plezier. Hoe dom en kwalijk zijn dit soort artikelen, vol achterhaald jagerslatijn, waardoor de hetze tegen roofdieren in stand wordt gehouden. Waar dit toe leidt, weten we allemaal.

Adres: Aekingaweg 3, 8426 GN Appelscha